

Н. О. КОНДРАТЕНКО, О. Р. СУРМЕНЕЛЯН, Ю. В. ГУСАК

Харківська національна академія міського господарства

В Україні понад півтора десятиліття триває складний комплексний та суперечливий процес ринкової трансформації, головним завданням якого, згідно із конституційно визначеною стратегією, є становлення соціально орієнтованої ринкової економіки із перманентним посиленням соціально-гуманістичної спрямованості всього суспільного розвитку. Відповідно зміст і логіка ринкових трансформацій вітчизняної економіки мають спрямовуватися на формування передумов для динамічного та збалансованого розвитку всіх підсистем національної економіки. Проблема нераціонального й найчастіше марнотратного використання паливно-енергетичних ресурсів залишається однією з головних особливостей структурної перебудови економіки України. Високі показники споживання паливно-енергетичних ресурсів наочно свідчать про неефективність їхнього використання.

Важливою умовою енергетичної безпеки України є перебудова української економіки на засадах інтеграції політики енергоефективності у стратегії сучасних економічних реформ, однією з яких є реформа житлово-комунального господарства України. Процес реформування житлово-комунального господарства свого часу пережили всі розвинуті країни світу. Шукаючи виходу зі складної ситуації, уряди цих держав проводили політику, що мала забезпечити державну підтримку підприємств житлово-комунальної сфери і, водночас, сприяла якомога широкому залученню приватного сектора до надання послуг, в результаті чого виникло і розвинулося конкурентне середовище. В результаті підвищилася ефективність надання житлово-комунальних послуг і знизилася їх вартість.

Таким чином, об'єктивно необхідним і нагальним стає вирішення проблеми підвищення ефективності використання ПЕР у сфері житлово-комунального обслуговування, як одного з витратних секторів української економіки, а також, який характеризується високою енергоємністю. Ця проблема дуже складна, оскільки має комплексно вирішуватися на всіх рівнях держави та влади. Отже, енергозбереження в економічному розвитку України має надзвичайно важливе значення, що і обумовлює актуальність дослідження.

В умовах сьогодення в Україні близько 25% всіх енергетичних ресурсів, що споживаються, використовуються в житлово-комунальному господарстві. Це єдина група споживачів, яка не зменшила загальних обсягів енергоспоживання за останні п'ять років. Так, на одного мешканця, як приклад, в існуючих будівлях з централізованим теплопостачанням, в

перерахунку на 1м² площі, на території України витрачається 1,4 т у. п. за рік, що в 1,5 рази більше, ніж у США і в 2,5-3 рази більше, ніж у Швеції.

Сьогодні питомі витрати матеріальних та енергетичних ресурсів у житлово-комунальному господарстві в 2-3 рази перевищують аналогічні показники розвинутих країн світу. Стрімке зростання вартості енергоносіїв гостро ставить проблему раціонального та ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів. Головне завдання підприємств житлово-комунального господарства полягає у проведенні ефективної енергозберігаючої політики - це широкомасштабне технічне переоснащення на основі обліку, впровадження новітніх енергозберігаючих технологій з одночасним залученням всіх можливих інвестицій.